

Samling af Afgørelser

RET TEN FOR EU-PERSONALESAGERS DOM (Første Afdeling)
21. juli 2016

Sag F-1/16

WQ
mod
Europa-Parlamentet

»Personalesag — tjenestemænd — certificeringsprocedure — bedømmelsesåret 2014 — sagsøgeren ikke opført på listen over tjenestemænd udvalgt til at deltage i uddannelsesprogrammet — vedtægtens artikel 45a«

Angående: Søgsmål anlagt i medfør af artikel 270 TEUF, der finder anvendelse på Euratomtraktaten i henhold til denne traktats artikel 106A, hvorunder WQ har nedlagt påstand om annullation af ansættelsesmyndigheden ved Europa-Parlamentets afgørelse af 27. marts 2015 om ikke at opføre hans navn på listen over tjenestemænd udvalgt til at deltage i uddannelsesprogrammet i forbindelse med certificeringsåret 2014.

Udfald: Europa-Parlamentet frifindes. WQ bærer sine egne omkostninger og betaler de af Parlamentet afholdte omkostninger.

Sammendrag

1. Tjenestemænd — certificeringsprocedure — sammenligning af fortjenester — administrationens skønsmåling — domstolsprøvelse — grænser (Tjenestemandsvedtægten, art. 45a)

2. Tjenestemænd — certificeringsprocedure — udvælgelse af kandidater — kriterier — institutionernes skønsmålinger — hensyntagen til et kursus på mindst et år og afsluttet med et eksamensbevis, som er anerkendt af en medlemsstat — ingen forskelsbehandling (Tjenestemandsvedtægten, art. 45a)

1. Henset til det vide skøn, som administrationen råder over ved bedømmelsen og sammenligningen af ansøgernes fortjenester inden for rammerne af enhver udvælgelsesprocedure, og navnlig den i vedtægtens artikel 45a fastsatte certificeringsprocedure, må Personalerettens prøvelse på dette område begrænses til spørgsmålet, om administrationen i betragtning af de oplysninger, som den har støttet sin vurdering på, har holdt sig inden for rimelige grænser og ikke har anvendt sin skønsmåling åbenbart fejlagtigt eller til uvedkommende formål. Nævnte ret kan således ikke sætte sin vurdering af ansøgernes fortjenester og kvalifikationer i stedet for den vurdering, der er foretaget af administrationen, når ingen oplysninger i sagen gør det muligt at bekræfte, at administrationen ved vurderingen af disse fortjenester og kvalifikationer har begået en åbenbar fejl.

I øvrigt skal ansættelsesmyndigheden, idet den har en vid skønsbeføjelse ved udvælgelsen af ansøgerne, overholde ordlyden af indkaldelsen af ansøgninger, således som den er offentliggjort.

(jf. præmis 22 og 23)

Henvisning til:

Domstolen: dom af 4. februar 1987, Bouteiller mod Kommissionen, 324/85, EU:C:1987:59, præmis 6

Personaleretten: dom af 11. juli 2006, Tas mod Kommissionen, F-12/05, EU:F:2006:68, præmis 43, af 6. maj 2009, Campos Valls mod Rådet, F-39/07, EU:F:2009:45, præmis 43, af 25. februar 2010, Pleijte mod Kommissionen, F-91/08, EU:F:2010:13, præmis 61, og af 2. december 2014, Migliore mod Kommissionen, F-110/13, EU:F:2014:257, præmis 90

2. Der foreligger en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, der finder anvendelse på Unionens tjenestemandret, når to persongrupper, hvis faktiske og retlige situation ikke adskiller sig væsentligt fra hinanden, behandles forskelligt, og en sådan forskelsbehandling ikke er objektivt begrundet.

I denne forbindelse udgør en forskellig behandling, der er begrundet i et objektivt og sagligt kriterium, og som står i rimeligt forhold til det formål, som forfølges med den pågældende forskel, ikke en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet.

I dette tilfælde befinder den pågældende sig, henset til den omstændighed, at han ikke har fulgt et kursus af mindst et års varighed, som er afholdt af et universitet eller af en faglig organisation og er afsluttet med et eksamensbevis, som er anerkendt i en medlemsstat, og følgelig ikke har opnået point for dette kriterium, som er fastsat i den bedømmelsesskala, der er indeholdt i indkaldelsen af ansøgninger til en certificeringsprocedure, i en faktisk situation, som er forskellig fra situationen for en ansøger, som kan bevise, at han har fulgt et sådant kursus. Ansættelsesmyndigheden har herefter ikke tilsidesat ligebehandlingsprincippet.

(jf. præmis 26-28)

Henvisning til:

Domstolen: dom af 22. december 2008, Centeno Mediavilla m.fl. mod Kommissionen, C-443/07 P, EU:C:2008:767, præmis 76

Retten i Første Instans: dom af 16. marts 2004, Afari mod ECB, T-11/03, EU:T:2004:77, præmis 65

Personaleretten: dom af 23. januar 2007, Chassagne mod Kommissionen, F-43/05, EU:F:2007:14, præmis 91, og af 25. februar 2010, Pleijte mod Kommissionen, F-91/08, EU:F:2010:13, præmis 36